

være en meget stor Mængde Skatteydere, spredte over det hele Land, der ville faae den foreslaaede Vettelse, der derhos maatte for mange af dem vil være ikke saa ganske ubetydelig. Der maa dernæst fremdeles tages Hensyn til, at det for mange af disse Skatteydere, ja maatte for de fleste af dem, er det eneste Tilfælde, hvori de betale egentlig direkte Skat til Staten, og det er for saadanne Smaafolk som dem, jeg nylig tillod mig at nævne, noget Pinligt, Noget, der forekommer dem som en halv Uretfærdighed, at de i deres smaa Raar og vanskelige Stilling skulle udrede den bestemte Sum, hvormed der her er Tale. Jeg tror, at det allerede af dette Hensyn maa siges at være særdeles ønskeligt, om Rigsdagen kunde indrette det saaledes, at den heromhandlede Skatteestergivelse kom til at finde Sted, og at dette blev en af Frugterne af denne Rigsdagssamling, i hvilken vi have beskæftiget os saa meget med Skatteløve. Jeg maa altsaa forsaavidt afvige noget fra, hvad den ærede Ordfører begyndte sit Foredrag med, som jeg virkelig tror, at der er megen Grund til at ønske en Skattelettelse af den her omhandlede Art gennemført i indværende Session. Men dertil kommer, at jeg ogsaa tror, at flere af den foreslaaede Lovs Bestemmelser og navnlig Bestemmelserne i dens § 4 ville kunne udøve en opmuntrende Virkning med Hensyn til at befordre saadanne Foretagender, som det ærede 8de kongevalgte Medlem nævnte, og som jeg ogsaa for min Del sætter meget stor Pris paa, da jeg tror, at de have gjort og fremdeles ville gjøre stor Nytte.

Der er nu imidlertid fra flere ærede Medlemmers Side blevet reist nogen Betænkelighed med Hensyn til Lovforlagets rette Forstaaelse. Jeg maa dog tilstaa, at det ikke er blevet mig klart, hvad der egentlig skulle være dunkelt i samme. Men for at forstaa det maa man naturligvis rigtignok i Forveien kjende Noget til den gjældende Bygningsafgiftslovgivning og til de Midler, som den benytter for at bestemme den omhandlede Skat. Naar man gjør det og veed, hvilke Regler der er gjældende i den Lovgivning, som man derom har, og af hvilken Art de Foranstaltninger ere, som benyttes, for at denne Lovgivning

kan bringes til Udførelse, saa tror jeg, at alle Bestemmelserne i det her foreliggende Lovforlag, og navnlig de, der indeholdes i dets 3 første Paragrafer, som jo nærmere slutte sig til den gjældende Lovgivning, ville være fuldkomment klare. Jeg maa navnlig give den ærede Ordfører fuldkommen Ret i hans Fortolkning af Lovforlagets §§ 2 og 3, forsaavidt han haade har opløst sig selv det Spørgsmaal og besvaret det, hvorledes det vilde gaa til, naar en Bygning enten var asureret for Mindre end dens Forsikringsværdi eller endogsaa slet ikke var asureret. Det vil ganske vist gaa til paa samme Maade, som det nu gaar til i et saadant Tilfælde, nemlig at Skatten bliver ansat ikke efter den Sum, for hvilken Bygningen er asureret, men efter den Sum, for hvilken Bygningen er vurderet til Brandforsikring. Jeg maa dernæst, da der er blevet gjort Indvendinger imod Lovforlagets §§ 5 og 6, tillade mig at give de ærede Medlemmer en Forklaring af, hvad der egentlig er Tanken med disse Paragrafer, idet jeg tror, at de ærede Medlemmer, dersom de maatte finde, at denne Tanke i og for sig er rigtig, saa ogsaa ville erkjende, at, om Tanken end ikke let kan udføres i sin fulde Skarphed i Ord, saa er der dog ved de Bestemmelser, som indeholdes i §§ 5 og 6, gjort en saadan Tilnærmelse dertil, at man dermed foreløbig bør slaa sig til Ro. Grunden til, at disse §§ 5 og 6 ere komne ind i Lovforlaget, er følgende. Medens det navnlig paa Landet ikke er sjældent og i Kjøbstæderne dog i alt Fald af og til forekommer, at en Eier selv bebod et Hus af den Bessaffenhed, som Talen her er om, er det derimod i Kjøbenhavn saa godt som slet ikke Tilfældet, ligesom det i Kjøbstæderne i det overveiende Flertal af Tilfælde ikke forholder sig saaledes og det naturligvis ogsaa paa Landet hyppig er anderledes. Bestemmelsen om, at Skatten kommer Eieren selv til Gode, vil altsaa kun faae nogenlunde praktisk Betydning paa Landet, mindre derimod i Kjøbstæderne og saa godt som slet ikke i Kjøbenhavn. Det gjaldt nu derfor om, hvorledes man skulle tænke sig Forholdet ordnet for det Tilfælde, at Boligen er lejet ud, idet man nemlig ikke